

Сорок шостий

Наталія Горішна

Мою бабусю звали Харитина –
Ось все, що знаю я про родовід.
Вона померла десь у сорок літ,
Лишивши людям донечок і сина.
Укоротив їй передчасно вік
Голодоморний сорок шостий рік.
...Мене скубуть, затримують дерева,
В дернині грузнуть модні чобітки.
Я вперше тут, горожка металева
Ворушиться від доторку руки.
І жодне слово не іде до рота,
Як прикипаю поглядом до фото.
Вдивляюсь у бабусеньку свою –
І враз своє обличчя впізнаю.